

V*

116

KACANOVSKO
A JEHO TURISTICKÝ
VÝZNAM
V ČESKÉM RÁJI.

NÁKLADEM K. ŘEZNÍČKA, TURNOV.

PENSIÓNÁT KACANOVSKÝ U TURNOVA

KACANOVSKO

a jeho turistický význam v Českém ráji.

Jdeme-li z okresního města Turnova Soboteckou ulicí směrem jihozápadním, přijdeme podél Maškova velkozahradnictví k zastávce Turnov město, na trati spojující Turnov s Jičínem a Hradcem Králové. Před touto stanicí naskytá se nám volný pohled na východní a severní část pahorkatiny hruboskalské. Ta směřuje k čedičovému dvojhrotí Trosek a je pojmenována po svém středu, po kdysi proslulých lázních Sedmihorských. Silnice Borek—Hrubá Skála—Valdštyň až k mezníku, kterým jest skalní vyhlídka Hlavatice, jest ucelenou částí východní. Je dobře odlišena skalními útvary pahorkatiny hruboskalské a sama pro sebe i svojí značnou rozlohou tvoří turistické první pásmo nesoucí jméno „Sedmihorsko“.

Druhá západní část za touto hraniční silnicí a jejím hraničním úsekem až po silnici Hrubá Skála—Vyskeř,

Značka: V-116

OKRESNÍ ARCHIV SEMILY

Pr. č.: 4156/176/83

VYTISKL JAN JIRÁNEK, TURNOV.

kteřá končí výrazným kostelem ve Všení (jak je i odtud, od Hlavatice na západ vidno) obdržela název po ústřední vsi tohoto turistického pásma a sluje „Kacanovsko“. Tato větší část Hruboskalska vyznačuje se zcela odlišným skalním útvarem od pásma prvního a charakteruje se hlavně svými hlubokými lučnatými údolími, které Sedmihorsko nemá. Zato vyznačuje se však shlukem obrovitých ojedinelých skal a jich celých skupin bohatou vegetací okrášlených.

Původ neobvyklého a zajímavého jména KACANOVA neb úředně KACANOVY je různě dohadován. Může být odvozeno z italského jména Kasa - nova - Nový dům, které zde v obci Vrchy zanechali po sobě přesídlení sem italští brusiči skla a kozákovských polodrahokamů. Byli to průkopníci tohoto umění před dobou jeho rozvoje v městě Turnově. Tento průmysl byl později rozšířen podnikavostí židovských obchodníků do města Jablonce, a do všech světadílů pod jménem „jablonecké zboží“ vyvážen. V diskusi o jméne Kacanova, nebydleli-li zde též někdy snad pověstný dobrodruh lásky neb jeho dvojník, či není-li dokonce odvozeno z českého jména Káčanová odvozeného po parádivé Kačence, jak humorně vysvětloval cestovatel řed. Dr. Josef Kořenský, ubíráme se Soboteckou silnicí dále směrem k zalesněnému skalnatému pahorku Chlumu. Severní hradba skal Chlumu skrývá ve své rozsedlině skalní hrad dosti značné rozlohy Kozlova-Chlum, jehož popis vyšel knižně v Turnově v r. 1925 jako turistická novinka. Rovinatá část naší silnice, která je nyní takměř po celé délce poseta vzhlednými vilkami až k rozdělení silnic u Kalužníku a honosí se

nejpěknějšími výhledy přes naše žírné roviny k hraničnímu pásmu hor, bohužel dosud postrádá žádoucí úpravy k přivábení turistického ruchu do Kacanovska. Stříbrný tok Jizery brázdící zeleň luk a šachovnice políček a kupky stromoví, v němž jsou ukryta sídla českých venkovanů, doplňuje toto krásné panorama. V dálavě jizerských rovin vystupuje pásmo Jizerských hor s kopcem Ještědem a jeho bachratým sousedem Javorníkem v popředí, za nimi pak k západu rýsují se ojedinelé kopce: Rálsko, Bezděz za Mnichovo Hradištěm. Na levém břehu Jizery ve směru přímém vidíme celou pahorkatinu Příhraszkých skal vyhrocenou čedičovou „krtčí kopkou“, „Mužské hůry“. Přicházíme k rozcestí silnic v Kalužníku, kde odděluje se naše silnice do Kacanov směrem k Vyskři. Levá strana silnice na jih i jihozápad poskytuje rovněž rozkošné pohledy na zeleň strání táhnoucích se zde pahorků. Mají též divoké průrvy nad rozlehlou obcí Mašovem a dále směrem do Kacanov. Odbočná silnice v brzku stoupající od Kalužníku rovněž upokojí vyběravého turistu svým přírodním půvabem. Od polní cesty vlevo k osadě Dolní Kadeřavec obdivujeme ostrý zalesněný hrot přerušující mašovskou pahorkatinu, tvořící malebnou vstupní bránu do skalnatého koryta Markova koutu, by pak hned dále pokračovala pásem vysokých strání konických až „Pod zabítý“ 410 m. v. nad údolí „V jezírkách“. Divoké skalní úžlabí, zvané Markův kout, po bývalém majiteli, kam možno přijít i přes ves Mašov je sice delší, ale vděčnou partií při cestě na Valdštyň a z Konic k pensionátu v Kacanovech. Projdeme-li Markův kout, přijdeme k sa-

motě Konice v blízkosti místa, jež se zove Amerika, kde je rozvod cest k Hlavatici, k Valdštýnu a ke Kalvárii. Považuji za účelné obeznámiti Vás od tohoto místa s několika směry k návštěvě Kacanov, protože jsou méně známé. Zavaděčím se tím jistě dobrým turistům, jimž nezáleží na hodinové zacházce. Poznají za to nové krásné přírodní partie.

1. Projdeme-li „Markův kout“ směrem na Konice, můžeme voliti cestu zpětnou podél pokraje lesa k hájence a jíti tímtéž směrem dále až do levého zákoutí, v němž již nalezneme vozovou cestu „Pod zabitý“, která vede nad údolím „V jezírkách“ přímo ke kapličce sv. Anny na vrcholný bod silnice vyskeřské nad pensionát.

2. Od ústí Markova koutu jdeme na Konicích k Valkounovu statku a za ním ihned v ořeší nalezneme stezku, která nás svede do poloviny údolí „V jezírkách“, které v chůzi po vodě je spojeno s dolinou kacanovskou.

3. Od Markova koutu buď na rozcestí „u Kříže“ v Americe a odtud cestou vpravo, neb tímže směrem přímo na cestu vedoucí k hradu Valdštýnu, kde možno prohlédnouti hrad neb se posilniti v restauraci a pak jíti dále silnicí vedoucí k Hrubé Skále. Na této silnici hned z leva je malá zacházka k pěkné vyhlídce na hrad Valdštýn a Skalní kapli na vršku Hřebínku, kterou toto Valkounovo souskalí poskytuje. Dále skalskou silnicí míjíme ústí nově upravené Angrovy cesty k Janově vyhlídce, kde však neopomeňme povšimnouti si též prastaré předhistorické cesty, kde vidíme ještě stopy starých schodů. Svedla by nás

HRAD VALDŠTÝN.

skalní roklinou, zvanou Přední ještěrčí rokle, na dol. silnici pod hrad Valdštýn. I pravá strana je zajímavá nejen svými drobnými skalními proláklami, ale i starými stopami lidské práce, hlavně pokusy opevnovacími, táhnoucími se od statku Valkounova, z Konic. Po levé straně táhne se dále Dlouhý háj, který měl dříve několik spojů s dolní valdštýnskou silnicí, což mělo i svůj praktický účel komunikační. Přicházíme na nejvyšší plató skalské silnice, kde nalezneme na pravé straně pěšinu, vedoucí k jeskyním „Na Kavčí“. Je to prý místo historické, které asi bývalo tvrzí hradu Valdštýna. Od jeskyň sestoupiti můžeme strmou stezkou do bohaté skalní kotliny „Kavčiny“, která je dolním úvozem spojena s údolím „V Jezírkách“ a Kacanovy.

4. Jdeme-li po skalské silnici dále od ústí pěšiny Na Kavčí, v brzku přicházíme k rozdvojenému zahájskému úvozu. Také tento směr nepostrádá mnohých zajímavostí. Tato vozovka je cestou hřebenovou, právě tak, jako silnice skalsko-valdštýnská, rozdělující dvoje

skalní kotlina a to z prava „Kavčiny“ a zleva „Jámu“, poskytujíc do nich řadu pohledů na přebohaté skalní útvary Kacanovska. Po levé straně této vozovky připojuje se pěšinka, která dosti vysoko vroubí rokel Jámu a je pozoruhodná pro krásné výhledy do skal fantastických tvarů. Přední jehličiny jsou plné horských lišejníků, dále procházeli bychom hustý porost kapradin, který připomenul asi hostům z Kalifornie jejich vlast i nazvali toto místo Kalifornií. Vyjdeme-li úvozem z lesa na Zaháj, kde do dnes ještě trčí kamenné sloupy od bývalých vrat obory, můžeme opět voliti různé směry vedoucí do Kacanov. a) Hned vpravo v lese můžeme použití divoké skalní strže k sestupu do údolí „V jezírkách“. b) Od rozcestí můžeme jíti pravou cestou k osadě Zaháje a jí sejíti podél domků rovněž do údolí „V jezírkách“. c) V osadě Zaháje od Mařanova statku přímo cestou vystoupiti na kopec Pomohova, projíti menším lesíkem a uživše širokého, krásného rozhledu sestoupiti přímo dolů k pensionátu v Kacanovech. d) Od rozcestí jíti přímo k staročeskému roubenému statku Jirošovu, který sám se svojí památnou barokní soškou sv. Jiří na koni stojí za povšimnutí. Před statkem klene se starobylý kamenný most. Je s něho pěkný pohled do hlubokého údolí Dřevňáčova, z něhož byla trkána voda ke statku, který měl dříve s okolními lesy velkou rozlohu. Za mostem našli bychom roklínku lásky, v níž prý okresní starosta Jiroš míval za svobodna dostaveníčka. Jdeme dále vozovkou podél statku do údolí Zahumeníku, kde se obdivujeme mohutnosti stěn Mařanových pískovcových lomů, z nichž pevný

kámen přispěl k stavbě a okrase kamenných staveb turnovských. Hruboskalské pískovce hlavně ty vrchní, nehodí se pro svou drolivost na práce kamenické, takže dovážen musil býti kámen k téměř účelu zdejší neb až z lomů hrdoňovických ze Šlikova panství. V dolní části údolí nad novým hřbitůvkem kacanovským vyvěrá vlevo pramen mezi lidem zvaný „léčivý“; od něho přicházíme již na vyskeřskou silnici v Kacanovech.

Uvedl jsem tyto delší odchylky do Kacanov od Kalužníku se silnice vyskeřské Pod Kadeřavcem z místa též „V louce“ pojmenovaném, abych upozornil dobré chodce na směr Markovým koutem. Pro prvou návštěvu Kacanov neb nemáme-li dosti volného času, doporučuji použití silnice vyskeřské, která má táhlé, mírné stoupání. V brzku po ní přicházíme k nově otevřenému pískovému lomu, od něhož až k obratu v hoření oblouku silnice naskytá se nám krásný pohled na celou rozlohu okresního města Turnova v rámci pahorků. Tento pohled, na nějž je každý Turnovan hrdý, uchvátí i cizince, neb jest to jeden z nejlepších výhledů na řeku Jizeru, která je po obou březích obklopena výstavným městem. Ale vidíme i celé jeho okolí až po výrazný hrot kopce Sokola. I druhá část této silnice vinoucí se dále skrytými zářezy a zákruhy je pozoruhodná jak svým provedením, tak i výhledy. Projdeme-li touto její částí, která je vroubena ovocným stromovím a křovinami, přijdeme na široké plató, kde se opět rozšiřuje půvabný volný rozhled. Z prava přehlédneme celý zalesněný oblý kopec Chlum; rovněž levá strana, za pruhem polí, je lemo-

vána svěžím lesním porostem jehličin, tvoříc příkré pásmo strání od Markova koutu až k nejvyššímu bodu „Pod zabítý“ a i k památné kapličce sv. Anny, k níž směřujeme. U kapličky sv. Anny dělí se od silnice cesty na tři strany. 1. Úvoz k lesu nad údolím Jezírek přivedl by nás vpravo do tohoto údolí, levou odchylkou nad Dolní Kadeřavec, neb střední přímo na Konice a k hradu Valdštýnu. 2. Proti kapličce cesta polem vpravo vede rovnou nad údolím Jinovskem k myslivně Pohořské a svou pravou odbočkou na vrch Chlum a ke skalnímu hradu Kozlovu. 3. Cesta úvozem vpravo vede do vesničky Kadeřavce, kde se nachází staré dřevěné stavby a pomníky; jest odtud rozsáhlý výhled do celého širého kraje a možno tu cestu doporučiti jako zpáteční do Turnova.

Kaplička sv. Anny je vrcholným trigonometrickým bodem 330 m nad samým pensionátem „Český Merán“ v Kacanovech. Od ní po silnici, majíce před sebou malebný pohled do nitra údolí „V Jezírkách“ procházíme lesíkem, který nás přivede zcela v nový svět. Krajina se podstatně změnila. Vidíme větší část roztroušené vsi Kacanov, z jejíž výstavnosti je nám však mnoho skryto. Možno je směle přirovnati k rázovitosti švýcarských osad. Celou rozšířenou kotlinou protéká kacanovský potok, který též rozděljuje katastr na Vrchy patřící k farnosti vyskeřské, a Kacanovy, náležející ke všeňské. Toto místo poskytuje pohled jedinečný! Je to vysoko položená kotlina, od severních větrů chráněná i mlhám málo přístupná, v níž slunéčko hřejivými paprsky vbrzku svěží vzduch vysušuje. Místo toto, je skutečně místem klimatickým, které se hodi

k léčení chorých i zvláště k uzdravení rekonvalescentů, poskytujíc jim i za deště schůdné procházky, které dnes namnoze jinde postrádají klidu a ticha. Zde postavil kacanovský soused Frant. Lamač v r. 1904 pensionát, který v brzku přešel v majetek hruboskalského sládka K. Rezníčka jun., který jej se značnými obětmi hledí zachovati pro záslužný účel, jako uzdravovnu, turistický podnik i příhodné letoviště pro občany města Turnova. Místo samo je středem severní části Českého ráje a svojí příležitostí k Turnovu a snadností komunikační stane se v brzké budoucnosti zajisté turistickou vstupní branou i do této českorajské oblasti. U pensionátu se rozbíhají cesty na všechny strany do přilehlých skvostných a táhlých údolí. Rozšířená dolina kacanovská je lemována nejen zalesněnými stráněmi, ale i vyčnívajícími vrcholky, z nichž vpředu je vrch Pomohova, Kamenec na Vrchách, Čihátka, za nimiž je převyšuje nejvyšší zde čedičový kužel Hůra vyskeřská, 465 m vys. se svojí památnou kapličkou.

Různé směry cest jsou:

1. Od průčelí pensionátu snižuje se cesta do ústí údolí „V jezírkách“; asi z jeho středu možno stezkou vystoupiti na Konice a k hradu Valdštýnu, neb v přímce dále projíti celým údolím a dostati se tak do kotliny Kavčín pod skalsko-valdštýnskou silnici.

2. Jdeme-li na zad, podél pensionátu, přicházíme tímtež směrem do údolí „Jinovsko“ za nímž leží osada Podpohoř; projdeme-li jí, vcházíme do malebného údolí „Vůstra“. Údolí Vůstra pod Chlumem klesá k ves-

nici Podháji, neb použijeme-li levé pěšiny, vedoucí podél hradeb skal pohořských, tak zvané kostelní, přijdeme ke hřbitovu a kostelu na Všeň.

3. Nejkratší směr ke skalnímu hradu Kozlovu vede od sloupového pomníčku sv. Jana za pensionátem za domek a od něho stoupající pěšinkou přes pole a tímže směrem dále úvozem na temeno vrchu Chlumu. Zde, držíme-li se cesty okrajových skal, přicházíme k Raisově vyhlídce a za ní v téměř směru ve skalních rozsedlinách nalezli bychom dobře skrytá doupata skalního hradu.

4. Přejdeme-li od pensionátu přímo vzhůru protilehlý kopec Pomohova, přijdeme Zahájem na skalsko-valdštýnskou silnici, kde přejdeme-li jen silnicí nalezneme strmou klesající stezku zvanou Pytlácká cesta. Tato stezka vede přímo na dolní silnici v místě u Prosekané skály, zvané též „Skrz krokodila“ vedoucí kol podhájského pensionátu do Lázní Sedmihorek. Asi 1 hodinu lze jíti též skalsko-valdštýnskou silnicí až na Bukovinu a za hájenkou voliti buď cestu přímou kolem Eliščiny vyhlídky, neb vpravo sejíti do úžlabí, jímž též přijdem na Židovu louku. Odtud můžeme voliti buď směr přímý přes Židovu louku na lázeňskou promenádní neb Pramenní cestu k Podháji; neb jíti vpravo na „Saharu“ a odtud cestou na silnici u Sedmihorek. Sahara poskytuje též několik směrů: a) Vpravo, skrz skalní bránu Vrabcovým kopečkem vyšli bychom Lipovkami nad Bukovinou. b) Západním korytem došli bychom k Adamovu loži u Hrubé Skály. c) Jižní starou lázeňskou pěšinou na Mariánskou skálu. d) Pěšinou prof. Pekaře mezi skalami Kočičí hlavou

a Kaplí svatých pod Mariánskou skálou k Dračím skalám na silnici, která vede dolů k podskalskému pivovaru, neb kol sochy svatého Prokopa k Sedmihorkám.

Z Bukoviny též možno dále jíti silnicí kolem myslivny bukovinské k Šteklou hotelu a k zámku na Hrubé Skále. Pramenní cesta neb lázeňská promenáda, po kteréž za doby rozkvětu Lázní Sedmihorek hosté zvaní naháči se procházeli, byla ukončena v cestě jí stojící skalou v kotlině „Na konci světa“. Nebylo zde za touto Medovou skalou žádné další spojení jen v předu stoupající pěšina zvaná „Klevetnice“ vede k myslivně bukovinské, a dále vzad velmi strmá stezka Pašerácká vyústuje u první vyhlídky na Skalní město se silnice skalsko-valdštýnské. Teprve nedávno zásluhou lesního rady Angra byla od Medové skály čili Velkého kapelníka zřízená nová cesta vedoucí Skalním městem, Liščí dírou k Janově vyhlídce a k Valdštýnu. Ku směru u odst. 4. možno voliti pohodlnější cestu od pensionátu v Kacanových údolím

Zahumeníkem k Jirošovu statku přes Zaháj k Sedmihorkám, k Hrubé Skále neb nazpět k Valdštýnu.

5. Vděčnější, avšak o něco delší cesta k Sedmihorkám, k Hrubé Skále neb nejbližší do Čertoryje vede od ústí údolí Zahumeníku kol kacanovské školy cestou Loubí po celé délce údolí „v Brodkách“. Jí přicházíme v dolině k ústí údolí Dřevnáčova do něhož ústí další skalnaté koryto „Krba“; jím přišli bychom též na skalsko-valdštýnskou silnici. Jdeme dále přímo vozovkou do lesa, kde zakrátko narazíme na vozovku stoupající dále vlevo do nejkrásnějšího údolí „Ve Hluku“. Projdeme-li jím, přijdeme do Lovčího dolů pod kapličkou radečskou. Odtud levá cesta vede k Valdštýnu a pravá zkrz skalku k souskalí „V jehelném uše“ na silnici z bývalé vesnice Radče vedoucí k myslivně bukovinské a odtud dle odst. 4.

Jdeme-li od ústí údolí „Ve Hluku“ proti vodě vozovkou údolím „Brodka“ dále, nalezneme po levé straně další cestu „Pod rovnou Radčí“ k myslivně bukovinské. Chceme-li však přijít k bývalé osadě Nouzovu a k její skalní jeskyni, odchýlíme od ústí této cesty vpravo strání na temeno kopce, s něhož dále můžeme použítí k sestupu ke kaluži bukovinské údolíčka Huňátova, v němž skalka „Sloní chobot“ zaujme naši pozornost. b) Další přímý směr „Brodkami“ přivede nás pod osadu Drahoňovice. Vystoupíme-li u Šorejsova statku, přicházíme na skalsko-vyskečskou silnici.

K výletu do Čertoryjska použijeme této silnice směrem k Hrubé Skále až k rozcestí silnic „Na Stávku“.

Zde odbočuje silnice do vesnice Krčkovice a naši bychom zde strmé klesající stezky do Markety, vedoucí k lesnímu hřbitovu hruboskalskému. Jdeme několik desítek kroků silnicí ke Krčkovicům až pravému klesajícímu úvozu, Děčínskem, kterým jsme asi po čtvrt hodině přivedeni do údolí Čertoryjských. Pásmo čertoryjské spojeno jest dále s údolím lažanským a obchází celou, na skalách vyvýšenou ves Krčkovice. Tuto ves obejdeme až k rybníčné části Čertoryjska, v místo kde pod mohutnou rohovou skalou též „Pod Hrádkem“ vyvěrá ze země mohutný pramen křišťálové vody. Od tohoto místa můžeme voliti různé směry pro další naši pouť a to: a) Jdeme vlevo ke Kosinovu statku podél rybníka Věžického, bohatého na lekníny, a míjejíce ústí do údolí Dola, které přivedlo by nás k hruboskalskému hřbitovu a dělí ves Krčkovice od vsi Bohuslavy, jdeme dále údolím Bahňátkem, které končí u rybníka Vidláku a Krčáku na silnici Potůčkem vedoucí k Troskám. b) Jdeme přímo naším směrem „Pod Hrádkem“ přijdeme k rybníku Přibylu do Skalního města podsemínského, od něhož zprava odbočuje cesta po vodě potoka Žehrovky do údolí lažanského neb žehrovského neb přímo přicházíme k Podsemínskému mlýnu a jeho rybníku. Od tohoto mlýna možno jíti silnicí k Libošovicům neb k zastávce dráhy Malechovice-Roveň. Za mlýnem je spoj ke dvorci Semínu a k Troskovicům. Dáme-li se pak za rybníkem podsemínským dlouhým údolím nebákovským, které kol mlýna, pensionátu a rybníka má spoj přes les k Troskám neb dále v pravo údolím Dol, kde je též pensionát, přišli bychom do vesnice

Mladějova neb dále do Prachovských skal. I tyto delší výlety lze z Kacanov vykonati za půl dne.

6. Z Kacanov sama vyskeřská silnice je velmi zajímavá, jak svojí polohou tak i svým širokým rozhledem a též poskytuje více krátkých vděčných procházek. Tato silnice klesá ve vsi až k prvnímu stoupajícímu zákrutu v Myšíně vrubena jsouc vysokými stráněmi pahorků Čihátek a Čirkovska a již nad Myšínou poskytuje pěkné pohledy „V lahvičkách“ do skalek a v údolí „Mokrý dola“. Nad Myšínou, užijeme-li cesty vedoucí vpravo k osadě Šermova, a jdeme-li z pod osady vlevo do lesa, přijdem do ústí kotliny ohraničené skalami Očistce. „Očistec“ má nejspíše jméno po mohutném, ze skal vyvěrajícím prameni železité vody, kterou se lze očistiti; také prý však i po mohutné, v cestě stojící bludné skále, která další chůzi k nebi zabraňuje, tak že od ní je nutno se vrátiti. Po stráních za Očistcem rozseto je mnoho podivuhodných tvarů skal, z nichž primát si zaslouží ojedinelá skála „Baba“. Zajímavé lesní a skalní partie jsou „Vlčinec“, „Pod bábou“, „Bábovina“, „V milířích“ a „Neveselec“ směrem k Vyskři. — Jdeme-li dále kol Mladostova přes Čtvrt silnicí do vždy pokrokové obce Vyskře, nejvíce zaujme nás čedičový hrot Hůry Vyskeřské se svojí památnou kapličkou sv. Anny. Ochoz kol této kapličky poskytuje nejrozsáhlejší vyhlídku na všechny strany do širého okolí až do dálav ku Praze. Rozčleněné úpatí tohoto kopce má v sobě kolkolem mnoho zajímavých skalních partií. Jedna z nich je cesta z Pod hůry k osadě Za hůrou a v kostelnici a odtud úžlabím pod Čirkovskem sestup

JINOVSKO

do údolí „V Brodkách“ a po vodě pěšinou do Kacanov.

7. Od pensionátu možno též použití vyskeřské silnice až ke zbrojnici hasičské a jíti v témže směru dolní vsi nad kacanovský mlýn, kde vlevo odbočíme cestou vedoucí skrz skalní vchod do zajímavé vsi pod hradbou skal, výstižně zvané Skalany. Je to též vděčný výlet a možno jej prodloužiti prohlídkou místních skalních partií kol Bukoviny roztroušených neb jíti silnicí ke mlýnu Vysokému kolu a pokračovati údolními partiemi toku Žehrovky neb zajíti do rozsáhlých lesů Žehrovských; neb k hradu Kosti.

8. Obejdeme-li park u pensionátu a použijeme-li stoupající vozovky, která se u Karáskova statku dělí, přišli bychom silnicí vpravo přes ves Pohoř do vesnice Všeně. Tato silnice k Pohoří vyniká hlavně širokým pohledem na okr. město Turnov a svými pěknými lesními úžlabinami jako k Podpohoří, do údolí Vůstry, k Rozsypalovu a do lesa Dehetníku nad Všení. b) Od Karáskova statku jdeme-li vozovkou

vlevo pod Habřinou, kterážto cesta vede po celé délce nad úvalem Kacanov, až do vsi Olešnice, dává nám možnost spatřiti celou hraniční pahorkatinu vyskeřskou. Tato cesta jest též nejkratší spoj mezi městy Turnova s městem Sobotkou, do Žehrovských lesů a Příhrazských skal. Chceme-li navštívit Příhrazské skály přejdeme silnici v Olešnici a jdeme další silnicí kol pensionátu ve Skokovách k Arnoštickému dvoru a za ním podél lesa k pensionátu v Příhrazích. Samotné Skokovy mají mnoho půvabných procházek do přílehlých lesů Žehrovských a jimi k hradu Kosti a Příhrazy tvoří samy pro sebe rozsáhlé turistické pásmo vynikající bludištěm skal od hradu Kosti až po Mužskou Huru 462 m. v. se táhnoucí.

Tím uzavírám hlavní směry procházek neb výletů, které jsem zhruba naznačil a které se Vám nabízejí z ústředního místa „Českého Meránu“ v Kacanovech. Desítky možností našli byste ještě v odchytkách výtěných směrů, tak že bez nadsázky mohou říci, že zde není jednoho aru půdy, který by postrádal pozoruhodnosti. Pravý turista touží poznati objevy, proto na tyto dosud méně známé, upozorňuji a věřím, že Vás nezklamou.

Otvírám Vám toto krásné album části Českého ráje abyste v ně rádi nahlédli a osvěžili se jeho přírodními krásami. Kacanovsko se Vám otvírá jako budoucí turistické středisko získá-li s městem Turnovem autobusovou spoj, jak toho doba vyžaduje k ušetření chůze jen pro místa turisticky významná. Končím s přáním:

Naleznete zde oblibu, spokojenost a uklidnění, a budete dlouho na „Český Merán“ v Českém ráji mile vzpomínati a rádi se do něho vraceti!

K. Ř.

ŘEZNÍČKŮV HOTEL-PENSIONÁT „ČESKÝ MERÁN“ KACANOVY U TURNOVA.

Pensionát vyhoví všem požadavkům a je otevřen po celý rok. Poskytuje příjemnou a krátkou procházku z města Turnova. Pokoje jsou s denní penzí v cenách konkurenčních. Restaurace zcela uspokojí dobrou kuchyní, úpravou i obsluhou. Káva vždy čerstvá k dostání. Veškeré nápoje prvotřídní. Chvalně známé pivo malorohozecké i plzeňské v době sezonní. O zábavu bude postaráno. Zimní sport. Parketový sál a parket. Autodoprava v neděli a svátek při počtu 10 osob jen 2 K.

O ct. návštěvu, kterou nezklame a o hojnou přízeň prosí
správa pensionátu

